

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31

гр. Враца, 23.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
в присъствието на прокурора К. Н. И.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20241400200029 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано по молба от М. С. М., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание "лишаване от свобода".

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения, които са надлежно приети към доказателствената съвкупност.

Осъденият М. С. М. поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание. Твърди, че фактическата му съпруга е бременна в 8-мия месец и иска да присъства на раждането на детето си. Моли съда да уважи молбата му за условно-предсрочно освобождаване за да се грижи за семейството си.

Представителят на Затвора – Враца, инспектор А. М., изразява становище за неоснователност на молбата с доводи, че осъденият не е осъзнал напълно тежестта на извършеното деяние и не е склонен да спазва нормите и правилата в общество. Същият е слабо критичен в своето поведение и не осъзнава своите проблеми и дефицити. Рискът от рецидив и вреди са непроменени, поради което предлага съда да остави молбата на л.св.М. без уважение.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Навежда доводи, че л.св. е изтърпял изискуемата част от наложеното му наказание. Въпреки че са налице известни положителни промени в неговото поведение, видно от затворническото досие - същия полага труд при условията на чл. 80 ЗИНЗС, участва в

организираните мероприятия, но не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Липсва критично отношение към деянието. Податлив е на провокативно влияние. С оглед отразеното в доклада по чл. 155 ЗИНЗС смята, че не са настъпили всички предпоставки за условно-предсрочно освобождаване на осъдения, поради което молбата му следва да бъде оставена без уважение.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С протоколно определение от 01.09.2023г. по НОХД №235/2023г. по описа на Районен съд – Београдчик е одобрено споразумение за прекратяване на наказателното производство, по силата на което М. С. М. е признат за виновен в престъпление по чл. 343, ал.3, предл.1, б."а", предл.1, във вр. с чл.342, ал.1 НК и му е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 7/седем/ месеца, което следва да изтърпи при първоначален "строг" режим на изтърпяване съгласно чл.57, ал.1, т.2, б."б" ЗИНЗС.

Л.св. М. М. е започнал да търпи наказанието в Затвора – Враца от 08.09.2023г. и към настоящият момент е изтърпял ефективно 4 месеца и 4 дни, от работа 13 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 2 месеца.

При това положение, съдът намира, че осъденият М. е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.1 НК.

Първоначалната оценка на риска от рецидив е била със средни стойности 60 точки.

В профила на криминогенни нужди, като дефицитни зони са посочени –**отношение към правонарушение** – липсва критично отношение към деянието, с формирани криминални нагласи; - **начин на живот и обкръжение** – контактува с криминално проявени лица, податлив на негативно влияние, склонен към рисково и необмислено поведение; **злоупотреба с алкохол** – употребата на алкохол от л.св. е рисков фактор; - **умения за мислене** – има дефицити в разпознаването на проблемите си, повтаря допуснати грешки в миналото.

Рискът от вреди е с ниски стойности за служителите и останалите лишени от свобода. Не декларира дискриминационни нагласи.

Рискът от суицид и автоагресия е с ниски стойности.

Рискът от бягство към настоящия момент е също с ниски стойности.

Рискът от вреди за обществото също е среден и се обуславя от настоящото правонарушение и криминално минало.

От постъпването му в затвора до момента няма регистрирани дисциплинарни нарушения и наложени наказания. Не е награждаван, поради липса на системни положителни прояви.

Проявява толерантност към служителите и останалите лишени от свобода. Не декларира дискриминационни нагласи към малцинствените групи.

Мотивиран е за участие в организирани общопенитенциарни и специализирани групови дейности. По време на престоя си в ЗОЗТ-"Бойчиновци" е завършил следните корекционни програми: "Умения за мислене" и "Толерантност в затвора, толерантност в живота"

С положително отношение към труда, като е отчетено в доклада, че е полагал доброволен труд на основание чл.80 от ЗИНЗС като "Чистач на тоалетна на място за престой на открито" и се е справял със задълженията си.

Посочено е още в доклада, че л.св. М. е взел активно участие в организирани културно- информационни и спортни дейности рецитали, спортни турнири и др. мероприятия.

Л. св. М. С. приема плана на присъдата си и декларира готовност за участие в корекционните дейности но поставените цели и задачи не се изпълняват в пълния обем. Отчита се позитивен напредък по отношение на неговата ангажираност и включване в дейности, които водят до личностна промяна.

Въпреки устно декларираното желание за законосъобразно поведение след освобождаване, фактът, че е осъждан многократно е показателен за това, че не е настъпила промяна в нагласите му и не е настъпил необходимия коригиращ ефект върху поведението му в обществото. Неосъзнава необходимост да спазва и да се съобразява със законите в страната.

Л.св.М. омаловажа вредата от извършеното правонарушение, оправдава се с употребата на алкохол. Не осъзнава тежестта на извършените деяния. Слабо критичен към поведението си. Има трайно формирани криминални нагласи и лабилна мотивация за позитивна промяна.

В изпълнение на договорените дейности в плана на присъдата на л. св. е дадена възможност за участие в корекционна програма и трудово ангажиране. Включването в тях се отчита като желание за изпълнение на договорените дейности, но предвид изразените нагласи при разрешаваните казуси, това не е достатъчно доказателство за преосмисляне и промяна на досегашното поведение, както е отразено и в заключителния доклад от проведената корекционна програма. Участието на л. св. М. в груповата работа явно не е свързано с готовност и намерение за промяна на нагласите, а произтича от желанието му да изгради положителен образ пред администрацията с цел условно предсрочно освобождаване.

Според ИСДВР, у осъдения не са налице доказателства за действителното му поправяне, поради което е посочено в доклада, че работата с него и изпълнението плана на присъдата следва да бъде продължена, в посока изграждане на устойчива мотивация за законосъобразно поведение и формиране на гъвкав модел на мислене и поведение.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи: За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, е необходимо

кумулятивно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

По отношение на л. св. М. първата предпоставка формално е налице.

Не е налице обаче втората предпоставка за УПО по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК – достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Съгласно чл. 439а НПК доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Както е видно, преценката дали има поправяне на осъдения следва да се формира от поведението му по време на цялостния му престой в пенитенциарното заведение, въз основа на всички събрани по делото доказателства и от посочената разпоредба, без съдът да е обвързан от мнението на затворническата администрация.

Съдът, като прецени наличните доказателства по делото, фактите от които са описани в горното изложение, поведението на л. св. по време на изтърпяване на наказанието, в изпълнение на набеязаните цели и задачи в плана за преодоляването им и риска от рецидив и вреди, счита, че няма как да се приеме наличие на достатъчно доказателства за поправянето му по смисъла на чл. 70, ал. 1 НК.

Констатираните частични положителни промени по отношение трудовите навици на осъдения и включването му в организирани курсове, съдът намира, че все още не са налице достатъчно доказателства за поправянето на осъдения.

В случая са налице източници на информация за поведението на осъденото лице, от които е видно, че не се е поправил в пълна степен. Корекционната работа с него не е осъществена в максимална степен, поради което и следва да бъдат положени допълнителни усилия за постигането на максимално снижаване на риска от бъдещо противоправно поведение. Явно е, че за осъдения институтът на условно предсрочно освобождаване бива разглеждан само като една потенциална възможност за преждевременно напускане границите на местата за лишаване от свобода.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода не е завършен към момента.

Следва да се отбележи, че законодателят ясно е посочил, че УПО от изтърпяване остатък от наказание "лишаване от свобода" може да бъде постановено по отношение на осъден, който е дал доказателства за своето поправяне и същевременно е изтърпял съответно 1/2 от наложеното му наказание "лишаване от свобода". Не случайно на първо място в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от НК законодателят като условие за постановяване на УПО е посочил необходимостта осъденият да е дал доказателства за своето поправяне, след което е поставил като изискване изтърпяването на съответната

част от наказанието "лишаване от свобода".

Имайки предвид горното, от всички данни по делото може да се направи единственият извод, че е налице само една от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване, а именно тази по чл. 70, ал. 1, т. 2 НК - изтърпяване на не по-малко от 1/2 от наложеното наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъденото лице не е дало достатъчно убедителни доказателства за своето трайно поправяне и превъзпитание. Необходимо продължаване на поправителното въздействие спрямо молителя, за пълното постигане целите на наложеното наказание, дефинирани в чл.36 от НК, поради което и следва да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

За пълнота на настоящото изложение, следва да бъде добавено, че семейното положение на осъденото лице, обстоятелството, че съпругата му е бременна в 8-мия месец и че се нуждае от грижите на М., не са сред обстоятелствата, които законодателят е предвидил като такива, които могат да бъдат взети предвид от съда, за да бъде постановено УПО.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК,
Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения М. С. М., роден на *** в гр.Видин, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", с остатък 2/два/ месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____